

Maciej Trzciński

Raciąż, gm. Tuchola, woj. bydgoskie

Informator Archeologiczny : badania 14, 167

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przebiegu, określając zasięg parceli, sposób organizowania jej zabudowy, konstrukcyjne rozwiązania obiektów wolnostojących i tych które tworzą zwarte gospodarstwa. Zasada rozplanowania przestrzennego w eksplorowanych poziomach jest wspólna. Ulega zmianie, podobnie jak w innych wykopach, w kolejnym, czwartym poziomie, którego górne, destrukcyjne warstwy odsłonięto z końcem sezonu. W trakcie ich eksploracji natrafiono na ułamki cegieł oraz drobne fragmenty polewanych naczyń kamionkowych. Materiał zabytkowy, uzyskiwany w trakcie tegorocznych prac, nie zmienił przyjętych wcześniej ram chronologicznych dla poszczególnych poziomów osadniczych.

Materiał zabytkowy i dokumentacja wykopaliskowa znajduje się w pomieszczeniach pracowni w Futusku i w Warszawie.

Prace wykopaliskowe kontynuowane.

RACIAŻ, gm. Tuchola
woj. bydgoskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadziła Pomorska Ekspedycja Archeologiczna UŁ. Sprawozdanie opracował mgr Maciej Trzciański. Finansował Uniwersytet Łódzki oraz Urząd Wojewódzki w Bydgoszczy. Dwunasty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /XIII w./ - stolica kasztelanii.

Badaniami objęto północno-wschodnią część grodziska. Zakończyły one całkowitą eksplorację wnętrza grodu. Przestrzeń wykopów obejmowała północną część wału oraz majdanu grodu /powierzchnia wykopów wynosiła 212,5 m²/. Wyniki tegorocznych prac potwierdziły podobnie, jak w latach ubiegłych dwufazowość obwarowań grodu, uchwytaną w dwóch warstwach pożarowych, które należy wiązać z r.1256 i przełomem XIII/XIV w. - około 1300. W warstwie odpowiadającej ostatniej fazie istnienia grodu uchwycono ślady po konstrukcjach drewnianych /skrzyniowych/ oblepianych na zewnątrz gliną. Stały one na nasypie ziemnym, który z kolei zalegał bezpośrednio na nasypie z pierwszej fazy istnienia grodu.

Na południe od wału, w bezpośredniej jego bliskości odsłonięto pozostałości po dwóch obiektach gospodarczych typu magazynowego. Drewniane konstrukcje ścian budynków oblepione były warstwą gliny. Jeden z obiektów posiadał wysunięty na majdan przedsionek. Warstwy odkrytych obiektów zawierały przepalone ziarna zbóż, fragmenty żaren kamiennych, brązowy trzewik pochwy miecza, nożyce żelazne, przęślik gliniany, fragmenty kości zwierzęcych oraz ułamki ceramiki z III okresu wczesnego średniowiecza.

Badania będą kontynuowane w roku przyszłym.